בית ישראל (רוז'ין) — ל"ג בעומר

ל"ג בעומר תרכ"א

אומר אני כי ל"ג בעומר חל תמיד ביום שחל בו פורים שעבר. אומר אני כי ל"ג בעומר היא כמו פורים כי בפורים הי' הנס בטבע וכמ"כ ל"ג בעומר היא בחי' אלקים בגמטריא הטבע ול"ג בעומר היא ג"ל בעומר כי נעשה התגלות בטבע כי בפסח הי' בבחי' שם הוי' שם הרחמים שהיא למעלה מהטבע. ואח"כ הי' ספירת העומר בחי' אלקים וכשבא ל"ג בעומר אזי נעשה התגלות בחי' אלקים בהטבע וזהו בטחו בה' עד"י ע"ד כי כשאדם מאמין באמת בהשי"ת ומאמין בהשגחה פרטית מה' אז נעשה מבחי' אלקים בחי' דין בחי' ע"ד בחי' רחמים וזהו ענין ל"ג בעומר שנעשה גל בעומר התגלות בהטבע ונעשה מדין בחי' רחמים וזהו ויעקב קרא לו גלעד וזהו אומר אני שעשה רשב"י ספר הזוהר שלו בגלותא בתראה שהאיר התגלות אלוקית בהגלות כי הגלות היא בחי' אלקים בחי' דין והוא בתורתו עשה התגלות אלוקית בחי' רחמים ונעשה מדין רחמים כנ"ל:

בל"ג בעומר תרי"ט

אמר מה שנוהגין העולם לזרוק בקשת בל"ג בעומר היינו מטעם שלא נראה קשת בימי' כידוע ואני אומר כי ציס"ע נק' קשת ע"כ בדור שיש בו ציס"ע אין צריכין לקשת וע"כ כתי' בחנה כי אשה קשת רוח אנכי מחמת שלא הי' לה עדיין בן: